

Šeima, darbas ir gera nuotaika

Kristina Koin – buhalterė ir Andalūzijos aukščiausiosios tarybos administracijos darbuotoja. Iš Malagos kilusi Opus Dei supernumerarija pasakoja, kaip sugeba suderinti šeimyninį gyvenimą (ji turi penkis vaikus) ir darbą.

2007-01-15

Gimiau gausioje šeimoje. Mano tėvai buvo mokytojai, tad šeimos pajamos nebuvo itin didelės. Tačiau mano prisiminimai iš vaikystės, kurią

praleidau su septyniais broliais ir seserimis, labai gražūs. Tėvai dirbo daug, bet su džiaugsmu. Mūsų namai buvo gyvybingi, linksmi, triukšmingi, juose visuomet būdavo pilna žmonių – žodžiu, tikrai nelikdavo laiko nuobodžiauti.

Dabar tokią pat atmosferą stengiuosi susikurti ir savo šeimoje. Norėčiau, kad mano namai būtų iš tų „šviesių ir džiugių židinių“, apie kurias kalbėjo šv. Josemaria. Ši frazė man įstrigo į atmintį ir daug gyvenime padėjo.

Žinoma, daugiavaikėse šeimose turim savų bėdų, bet man nepatinka kalbėti apie sunkumus, be to, suprantu, kad sunkumų nelemia vaikų skaičius šeimoje.

Manau, kad daugiavaikėje šeimoje yra mažiau įtampos, nei bevaikėse ar turinčiose vos kelis vaikus. Visos šeimos susiduria su sunkumais, o jiems įveikti iš esmės reikia kantrybės ir tvarkos. Gerai viską

susiplanavęs, spėsi nudirbti visus ar beveik visus darbus: vyriausieji vaikai užima viduriniuosius, vidurinieji prižiūri mažiausius ir visi vieni kitiems padeda, ypač kai kuris vienas suserga.

O su trupučiu geros nuotaikos viskas sekasi daug paprasčiau, nors kartais ir neišeina taip, kaip tikiesi. Vienas mano sūnus, septynmetis Alvaras, kenčia nuo neuromotorinio sutrikimo, tad vos jį pagimdžiusi turėjau prašyti dvejų metų atostogų jam slaugyti.

Nutarusiai grįžti į darbą man neliko nieko kito, kaip tik persikvalifikuoti, nes per tą laiką administracijoje daug kas pasikeitė. Siekdama atgauti savo vietą, turėjau laikyti egzaminą. Ačiū Dievui, ją atgavau ir toliau dirbau savo darbą. Dabar Alvaru man padeda rūpintis kiti mano vaikai; kai jis paguldomas į ligoninę,

jie pakaitomis jį prižiūri ir palaiko draugiją.

Dalintis darbu

Šiuo atveju, kaip ir visais kitais, vyrui ir žmonai svarbiausia mokėti atsirinkti svarbiausius darbus ir juos pasidalinti praktiškai, o ne teoriškai. Manęs tie bandymai radikaliai „paskirstyti“ namų ruošos darbus neįtikina, nes gyvenimas kur kas sudėtingesnis: kartais ant pečių visą šeimą turi nešti motina, o kitais atvejais ši užduotis tenka tėvui.

Tereikia gerai žinoti, kas yra pirmoj vietoj, o kas paskutinėj. Pavyzdžiui, tokioje šeimoje kaip maniškė aš negaliu ketvirtą po pietų imti ir įsijungti televizorių. Mano vyras taip pat: grįžęs iš darbo, nesėda į fotelį ir nežiūri futbolo. Būti daugiavaikės šeimos motina ar tėvu nėra nei lengva, nei sunku. Taip gyventi įkvepia motyvai, aukštesni už žmogiškuosius. Būna akimirkų, kai

pavargsti, ir dienų, kai atrodo, kad daugiau nebegali. Bet tikrai gali; gali, jei kreipiesi į Dievą, jei į Jį atsiremi. Gali, kai iš naujo atrandi, kad Dievas yra gerasis Tėvas, suteikiantis tau jėgų įveikti mažus ir didelius sunkumus.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lt-lt/article/seima-
darbas-ir-gera-nuotaika/](https://dev.opusdei.org/lt-lt/article/seima-darbas-ir-gera-nuotaika/) (2025-08-04)